

за да ги накаже учителя: Нищо знаеялъ, че бащите и майките на тие ученици не биле изъ кротките хора, и това го твърде зачудвало; а въ тия минути той мислилъ: „Защо тия хора не джнкатъ дѣцата си дома, ами ги водатъ въ училището? . . . Немà училището е конакъ?“ Но Нищо билъ неопитенъ и не знаеялъ, че бащите и майките биятъ дѣцата си и дома, по отъ тоя домашенъ бой не излазя никакво добро; тѣмъ са искало да бждатъ дѣцата имъ наказанни въ самото училище, защото училището е разсадникъ на умътъ и разумътъ. Слѣдователно училището имало нѣкоя си благодѣтелна сила, и сиромасите родители очѣквае отъ него нѣщо си. У тѣхъ дома са не намирало едно отъ свойствата на нравственното влияние, което е необходимо за дѣцата; тие мислиле, че спасителницата на дѣцата имъ е школската тоягѣ, която трѣба да са у-